

KATRI LINNA

EN STÄNDIG KAMP ÄVEN I SVERIGE

Vad kostar det Sverige att välutbildade personer går arbetslösa på grund av sin etnicitet?

Vad är den totala prislappen, ekonomiskt och mänskligt, för att en lärare, en tekniker, en sjukvårdare är efter år tvingas till arbetslöshet på grund av sin hudfärg? Eller att de har ett arbete som inte motsvarar deras utbildning?

Istället för att tillföra samhället sina samlade kunskaper i meningsfulla arbeten tvingas många till ett bidragsberoende. Känslan av kränkning följs ofta av risk för ohälsa.

Det är en mänsklig rättighet att bli sedd och bedömd för den man är utan ovidkommande hänsyn till hudfärg, religion, sexuell läggning, funktionshinder eller kön. En rättighet som kommer oss alla till del och som inte låter sig rangordnas.

Verkligheten är tyvärr en annan – även i Sverige. När vi som arbetar hos Ombudsmannen mot etnisk diskriminering (DO) talar om vårt uppdrag utifrån bevakning av mänskliga rättigheter i Sverige kan vi mötas av förvåning. Kan det behövas? Vi som har en så god social-, familje- och invandrapolitik. Tillsammans med en stark fackföreningsrörelse borde väl det räcka för att ta hand om alla orättvisor som kan uppstå?

Men det räcker inte. Politiska intentioner om jämlikhet duger inte att stödja sig emot för den som blir kränkt. Faktum är att medan Sverige varit framgångsrikt i att driva frågan om bevakning av mänskliga rättigheter i andra delar av världen så har regelverket och respekten för rättigheterna här hemma varit direkt dåliga i jämförelse med flera västdemokratier.

Nästan all svensk lagstiftning har kommit till efter initiativ från internationella organ. Exempelvis fick vi vår första lagstiftning mot etnisk diskriminering efter att Internationella arbetsorganisationen (ILO) i många år ställt Sverige i skamvrån för att vi inte hade någon effektiv lagstiftning mot diskriminering i arbetslivet trots att vi ratificerat konventionerna inom området.

Frågan om diskriminering i arbetslivet har många dimensioner, både mänskliga och samhällsekonomiska. Det är en skymf mot individen när människor inte får arbete på grund av sin hudfärg och det är en skymf mot samhället att inte ta tillvara på deras kunskaper. Både människa och samhälle far illa av diskriminering.

Behovet av råd och stöd i frågor som rör mänskliga rättigheter är enormt. DO kan aldrig, trots att vi fått ökade anslag, möta det behovet. Men vi kan oförtröttligt fortsätta arbetet med att engagera, att stötta och att skapa förutsättningar för andra att driva frågorna.

Jag ser fram emot att möta er alla i vår gemensamma kamp för de mänskliga rättigheterna i Sverige.

SOME RIGHTS RESERVED

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Dela Lika 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalkarkivet.se.